

SKUPŠČINA MESTA LJUBLJANE JE SPREJELA

Odlok o prispevku 0,47

V odloku o plačevanju prispevka iz dohodka za gospodarjenje s komunalnimi objekti in napravami skupne rabe piše da se uporablja za namen skladno s sprejetim družbenim planom mesta za obdobje 1986-1990. Odloku je bil priložen in na skupščini tudi sprejet program porabe sredstev zbranih s tem prispevkom. Ta obsega - **prenovo Ljubljanskega gradu, ureditev pokopališča Žale ter obnovo cest in mostov.**

Sredstva za prenovu Ljubljanskega gradu bodo iz tega prispevka zagotovljena v višini 12.540 milijonov. Ostala sredstva bodo zagotovljena iz nadomestila z uporabo mestnega zemljišča - 6641 milijonov, stanovanjske skupnosti 600 milijonov in energetske skupnosti - 360 milijonov, 3000 milijonov pa bodo zagotovili še kulturna skupnost. Območna vodna skupnost Ljubljana-Sava in zainteresirane organizacije združenega dela. Imenovan je odbor za obnovo Ljubljanskega gradu, sodegovornost za realizacijo programa in učinkovito porabo sredstev pa prevzema mestni izvršni svet.

Razširitev pokopališča Žale je opredeljena v planskih aktih mesta in po planu moramo zgraditi prvo etapo I. faze do 1. novembra 1988 leta. Upoštevanje realne materialne možnosti in sedanje gospodarske razmere v Ljubljani, je gradbeni odbor za Žale že ob razpisu izbral najugodnejšega

izvajalca določil obseg elementov, ki jih je možno nadomestiti s cenejšimi materiali. Iz tega naslova tega prispevka naj bi se zbralo namensko za ureditev Žal 5.130 milijonov dinarjev. Celotna investicija znaša 6.500 milijonov dinarjev ter dodato še 2.500 milijonov (za izvedene naloge, nabavo opreme, ureditev mirujočega prometa, semaforizacije...), pri čemer je komunalna skupnost ljubljanskih občin namenila za Žale 1.732 milijonov, iz nadomestila za uporabo mestnega zemljišča pa je namenjeno 2.217 milijonov dinarjev.

Obnova mostov in cest zajema obnovo Pokopališke ulice, Gerbičeve ulice, Kavčičeve ulice, Ceste skozi Savlje, Vojkove ulice ter obnovo Emonskega mostu, čevljarskega mostu in Tromostovja.

Ob sprejemu tega odloka so bili posredovani tudi dodatni predlogi za obnovo Dolenjske ceste, Ceste Črnuče - Gameljne in Tomačevske ceste.

V dokončno sprejetem programu so bili sprejeti. Delegati so tudi sprejeli sklep, da mestni izvršni svet v roku tri mesece posreduje delegatom poročilo o uresničevanju programa, ki ga bomo ljubljanci plačevali iz dohodka v višini 0,47 odstotka od osnove bruto osebnega dohodka vse do decembra 1990.

Iz programa, ki obsega več kot 120 tipkanj strani je težko povzeti npr. predvidena dela za področje naše občine ali po posameznih postavkah, zato zapišimo predvsem to, da imajo prednost ali prioriteto naloge skupnega pomena kot so razširitev Žal, ureditev VI etape sanitarne deponije, izgradnja čistilne naprave (v manjšem obsegu), infrastrukturna dela na ljubljanskem gradu... Spričo zaostrenih gospodarskih razmer je seveda sredstev zopet manj kot je bilo predvideno ohraniti glede na potrebe planskih nalog, ki smo jih s srednjoročnim planom začrtali. Pripravljen je gradiva je že opozoril tudi na nujen rebalans plana, kajti omenjeni program ne upošteva vseh učinkov, novih ukrepov ZIS, nedvomno pa bo potrebno razmišljati tudi o nadomestitvi nekaterih virov, saj je na primer močno zmanjšal dotok sredstev iz prispevkov katerim je osnova čisti dohodek.

Draga zimska služba

Dnevni red skupščine KSLO je razmeroma obsežen, saj je problematike precej, odprtih vprašanj pa tudi. Izdvojimo še poročilo o izvajanju zimske službe v sezoni 1987/1988. Za to sezono je bila značilna mila zima in zaradi tega sta bili samo dve akciji pluljenja in čiščenja snega v mestu. Dejavnost zimske službe je bila tako vezana pretežno na pripravljenost in občasne akcije za preprečitev lokalnih poldnev. Pa kljub temu je iz poročila razvidno, da so znašali stroški zimske službe za to sezono kar 1.060.474.930 dinarjev. To pa je nedvomno precej, da ne napišemo ogromno. Če primerjamo samo stroške pripravljenosti, ki so v primerjavi z enakim obdobjem 1986 (od 1. 11. do 31. 12.) porasli kar za 607 indeksnih točk. Omenjeno poročilo sta obravnavala odbora za kolektivne komunalne storitve in odbora za planiranje in družbenoekonomске odnose. Na podlagi stališč in sklepov odborov je strokovna služba KSLO pregledala s strani komunalnega podjetja Ljubljana (KPL) analizo posameznih postavk ter pripombe posredovala izvajalcu - KPL. Ta je pripombe zavrnil. To pa pomeni, da je potrebno imenovati tričlansko arbitražno komisijo, ki naj zadevo in nesporazum dokončno reši. Ta arbitražna komisija bo poročala skupščini KSLO - njeni zaključki pa bodo tudi osnova za program v bodoče.

Se to. Komunalna skupnost predlaga delegatom, da sprejmejo tudi predlog povečanja zaposlenih v delovni skupnosti. Razloga sta dva. Prvič, sedaj imajo manj zaposlenih mest kot opredeljuje sistematizacija, nekaj dodatno zaposlenih pa naj bi šlo iz naslova pričakovane združitve z ljubljansko mestno skupnostjo.

Ljubljančani o svojem okolju

Tri ure odkritega pogovora med predstavniki komunalnih in drugih delovnih organizacij ter zainteresiranimi občani, ki ga je 19. maja v paviljonu Jurček na GR pripravil Svet za varstvo okolja in urejanje prostora pri predsedstvu MK SZDL, je bilo premalo, da bi pretresli vsa vprašanja, ki nas ta čas tarejo na področju varstva našega okolja.

Občani, ki jim nikakor ni vseeno, v kakšnem okolju živijo, so to pot zastavljali vprašanja brez dlake na jeziku. Tako je nekoga na primer zanimalo, kako je Polikem sploh lahko dobil vsa potrebna soglasja za gradnjo skladišča na Rudniku, saj je strokovna komisija mestnega IS neizpodbitno ugotovila, da pri izdaji potrebnih soglasij niso upoštevali morebitnega tveganja, ki bi ga ta projekt predstavljala za okolico. Po besedah **Nuše Tavčar-Marenk** z mestnega komiteja za urbanizem in varstvo okolja, ki je pojasnila primer, bo strokovna komisija že v kratkem opravila svoje delo, takrat pa naj bi tudi sprejeli dokončno odločitev o nadaljnjem poteku gradnje tega objekta. Prav tako pa je republiški komitej za urbanizem in varstvo okolja pred dnevi izdal tudi odločbo, ki spodbija pristojnost viškega komiteja v zvezi z izdajo lokacijskega dovoljenja za Polikemovo skladišče. Po novem naj bi bil za izdajo tega dokumenta pristojen le republiški organ.

Zbopet nek drug razpravljalec pa je bil za skrbel nad vplivom in morebitnimi škodljivimi posledicami gnojšč in gnojščnih jam na

ozračje in podtalnico na Ljubljanskem barju. Na to vprašanje je odgovoril **Mitja Brili**, predavatelj na Fakulteti za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo, na oddelku za gradbeništvo hidrotehnična smer.

»Pod Ljubljanskim barjem obstaja vodonosnik z vodo pod pritiskom, ki sega tudi meter dva nad površino. Problem onesnaženja in sploh režima teh voda je širšega pomena in danes žal še ni dovolj preučen. Samo vprašanje pa se nanaša bolj na komunalno ureditev naselij na barju oziroma na kanalizacijo in znane zaplete v zvezi z njo. Komunalna ureditev barjanskih naselij je namreč zaradi nekonolidiranih tal in poplavnosti področja ekonomsko nadvse zahtevna. Onesnaženje nasploj je odvisno tako rekoč od primera do primera, pri gnojščnih jamah pa v večini primerov sila talna voda v te jame in ne obratno.«

Pogovor je nanesel tudi na deponijo odpadkov na barju. **Dušan Butina** iz tozda Javna higiena je pojasnil, da iz ekonomskih razlogov gradnja sežigališča odpadkov za zdaj žal še ne pride v poštev, medtem ko naj bi bilo odlaganje odpadkov ekološko varno, saj so njegovo dno in stranski nasipi zaščiteni z nepropustno plastjo elektrofiltrskega pepela.

Vprašanja so nenazadnje letela tudi na bolj obrobne probleme, kot na primer na problem izpušnih plinov in neurejenih parkirišč, toda čas, ki so ga odmerili za razpravo je bil preskromen, da bi dobili odgovore na vse.

B. V.

17. prisrčno srečanje z Rečani

V soboto 18. junija je prispelo s posebnim vlakom v Ljubljano več kot 800 Rečanov. Ze sedemnajstič so se tako srečali predstavniki delovnih organizacij iz krajevnih skupnosti, organov družbenopolitičnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij ter društev.

Tako so se po prihodu gostje s svojimi gostitelji v povorki ob spremljavi pihalnih orkestru ter ljubljanskih možaretk odpravili do dvorane Tivoli, kjer je bila osrednja prireditel. Na njej so tudi svečano podpisali listine o sodelovanju med šestimi reškimi in šestimi ljubljanskimi krajevnimi skupnostmi. Tako so tudi predstavniki **KS Galjevega podpisali listino s KS Pašac**. Čas, ki je bil nato namenjen srečanjem in snidenjem ter delovnim razgovorom, pa seveda obiskom nekaterih ljubljanskih znamenitosti je kar hitro potekal. Poleg Ljubljančanov, ki so gostili predstavnike KS Pašac, so imeli goste tudi predstavniki KS Rožna dolina - KS Belveder, KS Milan Česnik - KS Krnjevo, KS Krim - KS Mlaka, KS Notranje Gorice - KS Kastav in KS Barje - KS Podmurvice.

In pri vseh teh mnogoterih srečanjih, ki so bila spričo neprijaznega časa in razmer, ki jih živimo še kako delovna, je zelo spoznanje, da brez izmenjave izkušenj, ki prinašajo uspehe in tvornega sodelovanja, ki ga odlikuje pristno tovariško prijateljstvo, ne bo moč spreminjati razmer tudi v širši družbenopolitični skupnosti.

Gostje z Reke s svojimi gostitelji

Gostje iz pobratene Reke na Koreni

Potem ko so se gostje iz pobratene KS Krnjevo na Reki v sklopu 17. srečanja pobratenih mest Ljubljana in Reke udeležili osrednje prireditve v hali Tivoli, jih je gostitelj, KS Milan Česnik, seznanil tudi z nekaj zanimivimi turističnimi drobiči naše občine. Tako so v soboto, 17. junija vsi skupaj obiskali tudi kmetijo odprtih vrat kmeti **Štefana Kozjeka** na Koreni nad Horjulom, kjer jih je prijazni lastnik ob koncu obiska pogostil tudi s kosilom.

»Našim gostom smo želeli preprosto pokazati en vzorec takšne kmetije, kako le-ta izgleda in kakšen namen ima,« je med obiskom povedal posebej za »Našo komuno« predsednik sveta KS Milan Česnik **Savo Trebše**. »Prav tako pa smo si tu gori na Koreni ogledali tudi cerkev sv. Mohorja in Fortunata, v preostalem času pa si bodo naši gostje lahko ogledali še drugo okolico naše občine.«

Zadovoljni z obiskom so bili tudi gostje z Reke. **Branko Kužec**, predsednik KK SZDL Krnjevo-Rijeka je ves navdušen dejal: »Moram reči, da so naši gostitelji zares lepo sprejeli. Poleg uradnega programa v Tivoliju in obiska prostorov KS Milan Česnik, kjer smo se seznanili z našim programom, smo prišli tudi sem gor na Koreno, kjer ima človek zares kaj videti. Se zlasti navdušuje panorama, pa tudi domačin, ki nas je sprejel, zasluži vso pohvalo. Podoben razgled imamo sicer tudi na našem Platu nad Reko, vendar pa tam gori ni tako lepo. Upam, da mi Rečani tega ne bodo zamerili. Tudi sicer je precejšnja razlika med našim in tukajšnjim turizmom: naš, ki je orientiran bolj na morje, je izrazito komercialen, tukajšnji pa temelji bolj na zdravih domačih odnosih.«

B. VRHOVEC

Poskočni plesi in viže na Dobrovi

Ni dolgo tega, kar je neka naša kulturnica primerjala dvorano KUD »Dolomiti« na Dobrovi s samim Cankarjevim domom. Primerjava je prejkone na mestu, saj prijetno obnovljeni prostor dobrovske kulturnike glede na proporc zares vsrka skoraj toliko kulture željnih obiskovalcev kot osrednji ljubljanski hram.

Na zadnji prireditvi, zvečer 17. junija, ki so jo združili s povratnim obiskom članov KUD »France Prešeren« iz švedskega Göteborga, pa so dobili dobrovske ljubitelje kulture še za ščepec več: to pot je prvič v tej dvorani nastopila tudi skupina Študentskega plesnega kluba Kazine iz Ljubljane, ki je Dobrovčanom predstavila nekaj najmodernejših plesov, kot so akrobatski rock'n roll, jazz balet in druge športne plesne.

Ta edinstvena plesna ponudba je bila zares več kot imenitna paša za oči: mladi gibki plesalci v tesno oprijeti plesnih oblekah so se sukali kot kaki Travolte ali Olivie v ritmu »Ča, ča, ča« in drugih latinskoameriških plesov, nato pa je najspretnejši plesni par na grozo gledalcev prikazal še vratolomni in poskočni akrobatski ples, ki bi ga čisto mirno lahko uvrstili v redno točko kakega cirakusa.

Tudi zunaj naših ožjih meja priznane plesalce je v nekoliko bolj začetniški otroški različi poživil tudi jazz balet Cazine s »Speedy Gonzalesom« (v koreografiji Moje Horvat), kjer so male deklice v širokokrajnih sombrerih in rdečebelih črtastih pončih dajale videz pravcati malih mehiških bajlarin. Semkaj je po svoji izvajalski zvrsti kot nalašč sodil tudi mali plesni duo z Dobrove

Nataša Potočnik - Moja Mladenovič (ta je bil v ljubkih mornarskih oblekah), medtem ko je folklorna skupina iz Vnanjih Goric s svojimi poskočnimi narodnimi plesi sodila bolj v klasično jedro prireditve.

Žal tudi tehnika ni bila na višini te pester plesne predstave; tonska spremljava je večkrat »zamujala«, tako da je čisto prihajalo do neljubih zastojev. Pa vendar to ni mogli ustaviti pevcev KUD »France Prešeren« iz Göteborga, da ne bi složno stopili skupaj in kar brez svojega dirigenta, ki so ga »pozabili« doma, zapeli venček slovenskih pesmi (dirigentsko taktirko je prevzel Venceslav Zadravec).

Zapel pa je vnovi tudi domači mešani pevski zbor KUD »Dolomiti«, ki je z nekaterimi svojimi standardnimi pesmi, na kraju pa družno s »Švedi« še s Prešernovo »Zdravljico« tudi sklenil prireditev.

»To je bil naš prvi nastop tu na Dobrovi,« je o sami prireditvi dejala predsednica KUD »France Prešeren« **Marija Kolar**. »S tem smo vrnili obisk Dobrovčanom, ki so prišli k nam ob 15-letnici našega društva. Na nastop smo se kar dobro pripravili, le škoda je, ker vsi niso mogli priti.«

Nad srečanjem na Dobrovi in sploh bivanjem v Sloveniji, pa je bil navdušena tudi dolgoletna pevka društva **Danica Slak**: »Čeprav sem vsako leto v Sloveniji, sem tu na Dobrovi zdaj šele prvič. A vendar se počutim kot doma. Ljudje so nadvse prijazni in prijetni, čuti se, da smo zares dobrodošli.«

BRANKO VRHOVEC

Na prireditvi je zapel tudi pevski zbor KUD »France Prešeren« iz Göteborga